

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. avgusta 1889.

Leto XIX.

Ob sklepu šolskega leta.

Najbólj se pač kmetič raduje ob žetvi,
Vesél je bogatih pšeničnih klasóv.
Res kapal je pot mu z obraza ob setvi,
Zdaj vozi pa težke vozove domóv.

Továřiši! danes mi žanjemo tudi,
Nektèr bo veliko, drug malo nažél;
Kedòr je bil len, naj nikar se ne čudi,
Da vzrastel osát mu samó in plevél.

Za dober sad hvala pa Bógu gre prva,
On um nam vedríl in rahljál je sréc.
Nič našega! — Božja je sleharna mrva,
Vsi pridni učenci naj Njega slavél!

Zatém se lepó zahvalímo cesarju,
Franc Jožef prijatelj, dobrotnik je šol.
Bog srečo premilemu dajaj vladarju
In v stiski ga Ti ne zavrzi nikól!

Duhovni gospodje, prísrèna vam hvala!
Nebeški ste vi nam razlagáli uk.
V življenji nam vera stezé bo kazala,
Za njó ne bojímo nobenih se muk.

Gospodje učitelji, z branjem, písánjem,
Računstvom bistríli glavé ste nam vi!
Bog plačaj vam v nebu, v življenji sedánjem,
Kar vam povrniti ne moremo mi.

Zdaj šole za čas zapustimo učenci,
A ne pozabímo teh zlatih beséd:
Kristjani smo mi, Avstrijani, Slovenci,
Od tod odstopiti ne smemo za péd!

F. Krek.

